

Η Ε.Κ.Π.Ο.Σ.Π.Ο ΝΟΣΤΟΣ είναι Μη Κυβερνητική Οργάνωση, η οποία υλοποιεί προγράμματα κοινωνικής αλληλεγγύης με έμφαση σε ανέργους, άστεγους και μετανάστες. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγεται η δημιουργία Δημοτικού Λαχανόκηπου στο Δήμο Αχαρνών με σκοπό την υποστήριξη της σίτισης 120 άπορων οικογενειών με οπωροκηπευτικά προϊόντα και την ενδυνάμωσή τους, ώστε “να βοηθηθούν και να βγουν από τη δυσάρεστη κατάσταση στην οποία βρίσκονται”.

Η ίδια η ΜΚΟ διατείνεται πως «Ακόμη και αν ο ρόλος τους [των ΜΚΟ] δεν είναι θεσμικά αναγνωρισμένος στο μέγεθος που αντιστοιχεί στην προσφορά τους, ωστόσο οι ίδιοι οι αποδέκτες των υπηρεσιών τους, γυναίκες και άντρες, αλλά επίσης οικογένειες και παιδιά που βιώνουν τις πιο δύσκολες καταστάσεις που επιφυλάσσει η κοινωνία μας για τα μέλη της, αποτελούν και τον σπουδαιότερο μάρτυρα της αποτελεσματικότητας της δουλειάς των ΜΚΟ...»(εδώ). Ας δούμε, όμως, πώς αντιλαμβάνεται η διοίκηση της ΝΟΣΤΟΣ «το έργο της κοινωνικής πρόνοιας» και τί «μαρτυρούν» οι εργαζόμενοί της και οι ωφελούμενοι, άνεργοι και άποροι!

Συνάδελφός μας εργαζόταν για περίπου δυο χρόνια στη ΜΚΟ Ε.Κ.Π.Ο.Σ.Π.Ο «ΝΟΣΤΟΣ», απ’ όπου τελικά παραιτήθηκε για λόγους αξιοπρέπειας. Εργασία πέραν του ωραρίου και δουλειά τα Σαββατοκύριακα με αντάλλαγμα ρεπό (χωρίς τις προσαυξήσεις), πιέσεις για τη διεκπεραίωση εργασιών εκτός της ειδικότητας και του υποτιθέμενου καθηκοντολογίου αποτελούν τις βασικές εργασιακές συνθήκες στη ΝΟΣΤΟΣ. Ενδεικτικό είναι ότι οι προσληφθέντες ως μάγειρες αναγκάζονταν να οδηγούν οχήματα, μέχρι που απευθύνθηκαν στην Επιθεώρηση Εργασίας, η οποία και απεφάνθη κατά του εργοδότη, ενώ άλλοι εργαζόμενοι να καθαρίζουν δημόσιους χώρους και αποχωρητήρια, παρόλο που δεν είχαν προσληφθεί ως υπάλληλοι καθαριότητας,

Συγχρόνως, κι ενώ η ΜΚΟ συνέχιζε να λαμβάνει χρηματοδότηση για τη λειτουργία του πιλοτικού προγράμματος που αφορούσε στην παροχή καλλιεργήσιμης γης σε άπορους, δύο εργαζόμενες μαζί με 18 ωφελούμενους προέβησαν σε καταγγελία τόσο στο Συνήγορο του Πολίτη όσο και στο συνεργαζόμενο Δήμο. Συγκεκριμένα, έχοντας στοιχεία και φωτογραφικό υλικό που επιβεβαιώνει ότι ο Δημοτικός Λαχανόκηπος δεν υλοποιήθηκε, κατήγγειλαν τη ΜΚΟ που άφηνε έκθετους εργαζόμενους και ωφελούμενους, μη δίνοντας εξηγήσεις για τη διάθεση της χρηματοδότησης που λάμβανε.

Η αντίδραση της επιχείρησης ήταν αυταρχισμός και παντός τύπου ψυχολογικοί εκβιασμοί, γεγονός που φανερώνει την εντύπωσή πολλών ΜΚΟ ότι οι εργαζόμενοι είναι αναλώσιμοι. Συγκεκριμένα, η διοίκηση της ΜΚΟ «ΝΟΣΤΟΣ» αρνούταν να δώσει στη συνάδελφο βεβαίωση εργοδότη για τα ένσημά της, όταν αυτή προσπάθησε να λάβει επίδομα ανεργίας, προβάλλοντας διάφορες δικαιολογίες. Τελικά, τη Δευτέρα 10/11, ομάδα συνδικαλιστών από σωματεία και εργατικές συλλογικότητες επισκεφθήκαμε τα γραφεία της εν λόγω ΜΚΟ. Οι εκπρόσωποι της διοίκησης μας -αφού αρχικά αρνήθηκαν την έκδοση βεβαίωσης, παραβλέποντας τις σχετικές οδηγίες του ΟΑΕΔ- μας έδωσαν τελικά τη βεβαίωση, επιφυλασσόμενοι κάθε νόμιμου δικαιώματός τους!

Με αφορμή τα περιστατικά στην Ε.Κ.Π.Ο.Σ.Π.Ο «ΝΟΣΤΟΣ» ανοίγει εκ νέου το ζήτημα της φύσης και λειτουργίας των ΜΚΟ στην Ελλάδα. Την εποχή της κρίσης, οι ΜΚΟ, προβάλλοντας κίνητρα και σκοπούς ευγενείς προς το «συμφέρον» πάντα των κοινωνικά αποκλεισμένων και ευάλωτων ομάδων, φαίνεται να ξεχνούν αρχικά τα δικαιώματα των ίδιων των εργαζομένων τους, αυτών που φέρουν τελικά εις πέρας το έργο, όντας συχνά ανασφάλιστοι, για πολλούς μήνες απλήρωτοι ή -όπως στην περίπτωση της συναδέλφου- ενώ υπόκεινται σε παντός τύπου εξαναγκασμούς και πιέσεις.

Ταυτόχρονα, στην περίπτωση του Δημοτικού Λαχανόκηπου, βλέπουμε την εκμετάλλευση άπορων και κοινωνικά αποκλεισμένων «ωφελομένων», στο όνομα των οποίων δίνονται μεγάλες χρηματοδοτήσεις, χωρίς οι ίδιοι τελικά να «ωφεληθούν» ποτέ. Αναπάντητα μένουν ακόμα τα ακόλουθα ερωτήματα:

- Για ποιο λόγο δεν υλοποιήθηκε το έργο για τη δημιουργία και λειτουργία του Δημοτικού Λαχανόκηπου και πού διοχετεύθηκε η σχετική χρηματοδότηση;
- Γιατί ο συνεργαζόμενος Δήμος δεν απάντησε ποτέ στις καταγγελίες των εργαζομένων και των ωφελούμενων σχετικά με τη μη υλοποίηση του έργου;
- Γιατί το αρμόδιο Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας αγνόησε τις σχετικές καταγγελίες και μετά από ποιόν ακριβώς έλεγχο έκρινε ότι το έργο είχε υλοποιηθεί και δεν ζήτησε την επιστροφή της χρηματοδότησης;

Η στάση της συναδέλφου και των ωφελούμενων που αντέδρασαν στην εκμετάλλευσή τους έρχεται σε αντίθεση με το γενικότερο κλίμα ιδιώτευσης, κανιβαλισμού και του «φόβου μη χάσω τη δουλειά μου», που οδηγεί πολλούς στο «να κάνω ότι μου ζητήσουν» ή «να κάνω τα στραβά μάτια». Για αυτό και πρέπει να αποτελέσει παράδειγμα αντίστασης ενάντια στην εργασιακή εκμετάλλευση.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να αναγνωρίσουμε τη δική μας δύναμη, που κινεί τα πάντα και που μπορεί να αποτελέσει τη μεγαλύτερη ελπίδα για τη μελλοντική κοινωνία. Οι συλλογικότητες που υπογράφουμε το παρόν κείμενο στεκόμαστε αλληλέγγυες και στηρίζουμε τους αγώνες όλων των εργαζομένων για καλύτερες συνθήκες εργασίας. Περιμένουμε να ανοίξει ευρύτερα από τους ίδιους τους εργαζόμενους το ζήτημα των εργασιακών σχέσεων στις ΜΚΟ, καθώς και του ίδιου τους του ρόλου. Οι εργασιακές συνθήκες αλλάζουν μόνο όταν εργαζόμενοι και άνεργοι συσπειρώνονται και αγωνίζονται.

Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση Αθήνας

Σωματείο Βάσης Εργαζομένων στις ΜΚΟ (ΣΒΕΜΚΟ)

Πηγή: <http://ese.espiv.net>